

duktion vil det danske Marked være det lettest tilgængelige.

Allerede ved 1ste Behandling gjorde jeg opmærksom paa baade dette Forhold og paa Usikkerheden med Hensyn til Brysseler-Konventionens Vedvaren. Det ærede Udvalg har i Betænkningen vist, at det aldeles intet Hensyn har taget til disse faktisk foreliggende Forhold. Man har ikke bekymret sig om, hvad der foregaar ude i den Verden, der ligger omkring os, og med hvilken man ved disse Forslag bringer os i endnu intimere Berøring, end vi i Forvejen stode i. Følgen er, at man aldeles ikke har taget Hensyn til Faktorer, som paa dette Omraade kunne blive af en ganske overordentlig stor Betydning. Resultatet af det ærede Udvalgs Arbejde med Sukkertoldsatserne og med Afgiftsloven er i det hele kun blevet det ganske simple og let overskuelige, at man raat har slutt Regeringsforslaget og de Ændringsforslag, som den højtærede Minister har tilstillet Udvalget. Socialdemokraterne, moderate, radikale, Reformpartiet, tilsammen have de spærret Gabet op, og alt, hvad den højtærede Finansminister har fundet for godt at putte i det, have de slutt. Jeg skulde egentlig udtale min dybeste Beundring for den Fordøjelsesevne, dette kolossale Flertal her har lagt for Dagen, men naar jeg ser Betænkningen igennem og nu har hørt adskillige af Motiveringerne, kan jeg forstaa, at det hele nok er blevet slutt, men ikke fordøjet.

Ved 1ste Behandling tillod jeg mig at anstille en indgaaende Kritik af Forslaget som Helhed og af dets Detailler. Fra alle sagkyndige Sider har jeg faaet Tilslutning til denne Kritik. Jeg tænker, den meget ærede Formand vil tillade mig at oplæse et Par smaa Citater. I „Finanstidende“ hedder det: „Paa intet andet Omraade indenfor de omfattende Beskatningsforhold er der rettet saa berettiget et Angreb som paa Lovforslagenes Bestemmelser om Sukker. . . Hovedindtrykket af Forslagene er det, at de ere opbyggede uden bestemt Plan, uden organisk Sammenhæng. Hensigten har været at beskære Beskyttelsen, og med dette Formaal er der taget én Portion af den her, en anden Portion der og endelig lagt lidt til et tredje Sted, men derved ere Forslagene blevne usammenhængende og modstridende og have snarere gjort Beskatningen mere indviklet, end den tidligere var.“ Den Mand indenfor Toldetaten, som har gjort Sukkerbeskatningsspørgsmaalet til Genstand for specielt Studium, skriver i en Artikel i

„Dansk Toldtidende“ bl. a.: „Forslagets Virkninger med Hensyn til Beskyttelsen, dets Betydning for Statskassen, Konsumenterne og Importen er det meget vanskeligt at dømme om. Det er ikke blot vanskeligt at danne sig et Billede af den Indflydelse, Forslaget vil faa paa den fremtidige Ordning af Produktionen, men det er endog meget vanskeligt at danne sig et Begreb om de øjeblikkelige Virkninger, det vil faa.“ Som man ser, er det i Hovedtrækkene det samme Resultat, som jeg naaede til, og jeg kan muligt ved at henvise til denne Tilslutning fra sagkyndige Sider undgaa atter at komme ind paa nogen Detailkritik. Den eneste Part, der er ganske uberørt af alle Indvendinger, er Toldudvalget. Ved Hjælp af de Ændringer, Ministeren har stillet, fører dette Udvalg Forslaget videre i samme Retning, som det havde ved Forelæggelsen, og gør det derved endnu mere ondartet.

Jeg skulde nu gerne komme ind paa en indgaaende Behandling af de Ændringsforslag, Udvalget har stillet, men jeg ved ikke, om den meget ærede Formand ikke vil tillade mig at holde op nu, for om 2 Minutter vilde jeg blive brudt af paa et meget uheldigt Punkt.

Formanden: Jeg skal saa afbryde Forhandlingen og udsætte Mødet til i Aften Kl. 8.

Mødet udsat Kl. 4.

Mødet genoptaget Kl. 8.

Chr. Reventlow: Jeg sluttede i Eftermiddag med at bemærke, at ved Hjælp af et Par Ændringer, som den højtærede Minister havde tilstillet Udvalget, var Forslaget ført videre i den Retning, der oprindelig var angiven, og gjort endnu mere ondartet. En tredje Ændring, som den højtærede Minister har stillet, ligger i en noget anden Plan end de to. Det er den, der gaar ud paa, at Polarisationsgrænsen mellem 2den og 3die Gruppe Sukkere flyttes fra 94 ned til 86 pCt. Jeg har tidligere paavist det meningsløse i den først foreslaede Grænse og udtalt, at den sik-